

Як уже повідомлялося в пресі, автоматична станція «Зонд-8» після обльоту Місяця привидилася в заданому районі Індійського океану. У виявленні і піднянні на борт експедиційне океанографічне судно «Тамань». З листопада «Зонд-8» на борту йшого судна — «Семен Челюскін» прибуває в Бомбей, де її чекає спеціальний літак. (ТАРС).

СЕРДЕЧНІ ЗУСТРІЧІ З КОРАБЕЛАМИ

МИКОЛАЇВ, 2 листопада. Робітники, службовці та інженерно-технічні працівники ордена Леніна Чорноморського суднобудівного заводу тепло зустріли члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК КП України товариша П. Ю. Шелеста.

У заводоуправлінні відбулась розмова з керівниками підприємств, в ході якої вони розповіли про трудові звершення суднобудівників. Товариш П. Ю. Шелест ознайомився з планом генеральної конструкції підприємства, розробленим на найближчі 10 років, а також з станом житлового будівництва для трудівників заводу. Він цікавився діяльністю партійної, профспілкової і комсомольської організації, спрямованою на підвищення політичної і виробничої активності суднобудівників.

Товариш П. Ю. Шелест відвідав цехи, де будуються потоково-позиційним методом великі морозильні траулери, ознайомився з ходом їх добудови, побував на одному з нових суден.

Потім за заслуги в створенні сучасного вітчизняного флоту групі трудівників підприємства були вручені урядові нагороди.

Товариш П. Ю. Шелест тепло поздоровив нагороджених, побажав їм і їх товаришам по роботі нових творчих успіхів у праці на благо нашої любимої Батьківщини, здоров'я і великого особистого щастя.

Від імені нагороджених виступили директор заводу, Герой Соціалістичної Праці А. Б. Ганькевич, бригадир складальників-добрівників, Герой Соціалістичної Праці П. М. Борисов. Вони палко подякували Комуністичній партії і Радянському уряду за високу оцінку праці суднобудівників і запевнили, що чорноморці віддадуть усі свої сили, знання і досвід справі будівництва комунізму в нашій країні.

(РАТАУ).

ОГЛЯД КЛАСНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

В день народження Ленінського комсомолу, почався республіканський огляд класних комсомольських організацій загальноосвітніх шкіл, який проводиться за рішенням ЦК ЛКСМУ. Перший етап його присвячується XXIV з'їздові КПРС і XXIV з'їздові КП України, а другий, яким 22 грудня 1972 року закінчиться огляд, 50-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Огляд покликаний активізувати діяльність кожного комсомольця-школяра по виконанню рішень XVI з'їзду ВЛКСМ і XXI з'їзду комсомолу України, сприяти дальшому поліпшенню роботи класних комсомольських організацій, підвищенню їх ролі в навчально-виховному

процесі, вихованню у кожного юнака і дівчини відповідальності за опанування знань, формуванню марксистсько-ленінського світогляду і комуністичної моралі, підготовці учнів до свідомого вибору професій, розвитку суспільно-політичної активності старшокласників.

Керівництво огляду покладено на обласні, міські, районні і шкільні комітети ЛКСМУ.

Переможців огляду буде нагороджено вимпелами ЦК ЛКСМУ «Кращий комсомольський організатор» і Почесними грамотами ЦК ЛКСМУ України. Вони візьмуть участь у республіканському зборі шкільного комсомольського активу.

(РАТАУ)

Триденний республіканський

У Кіровограді закінчив роботу республіканський триденний семінар з питань плеємної справи, в якому взяли участь заступники начальників обласних управлінь сільськогосподарства, директори обласних держдержспецстанцій, головні зоотехніки обласних управлінь сільськогосподарства по плеємній роботі, голови колгоспів, що спеціалізуються на вирощуванні м'яса, науковці Полтавського, Харківського, Львівського науково-дослідних інститутів тваринництва. Всього — близько 250 чоловік.

З доповідями перед учасниками семінару виступили — перший заступник міністра сільськогосподарства України П. Я. Погребняк, заступник директора науково-дослідного Інституту тваринництва, лісівництва і полювання УРСР, доктор сільськогосподарських наук Ю. Ф. Ейсер, головний зоотехнік уп-

равління сільського господарства Сокальського району-копкому (Львівської області) П. І. Хмара, голова колгоспу «Росія» Чермеровецького району Хмельницької області Г. Н. Таран.

Учасники семінару ознайомилися з роботою та розвитком тваринництва в передових господарствах області. Вони побували в колгоспах «Шлях до комунізму», «Україна», імені Леніна (Знам'янський район), в колгоспі імені Леніна Долинського району, колгоспі імені Шевченка Новгородківського району, колгоспах «Росія» та «Дружба» Новоукраїнського району.

Ю. СТОРЧАК.

Комсомольсько-молодіжна бригада кіровоградського гастроному № 100 взяла на себе зобов'язання до XXIV з'їзду КПРС виконати план першого варталу. На фото: секретар комсомольської організації гастроному Лариса БОПКО проводить чергову політінформацію.

Фото Г. ТОЛОКА.

За високу ідейність і майстерність

ПЛЕНУМ ПРАВЛІННЯ СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ СРСР

Проблемам ідейності художньої майстерності драматургічних творів, втіленню на сцені та екрані життя радянського народу присвячений пленум правління Спілки письменників СРСР, що відкрився 3 листопада в Москві.

З доповіддю «Радянська література для театру, кіно, телебачення і комуністичне виховання людини» виступив секретар правління Спілки письменників СРСР П. Д. Салинський.

(ТАРС).

ШІСТЬ з половиною тисяч комсомольців міста та району успішно несуть трудову вахту на честь XXIV з'їзду КПРС. Про це вони повідомили під час здачі Ленінського заліку. Поки що рано підбивати підсумки змагання. Прийде час і економісти підрахують, скільки відпрацьовано ударних змін, скільки випущено промислової та сільськогосподарської продукції понад план.

Та вже зараз відчутні перші успіхи змагання. Комсомольсько-молодіжний механізований загін районного об'єднання «Сільгосптехніка» (секретар комітету комсомолу райоб'єднання Віра Киреева) зобов'язався виконати річний план до 18 грудня. Проте ці двадцять юнаків переглянули взяті на себе зобов'язання. 2 жовтня, під час здачі Ленінського заліку ватажок механізаторів Григорій Аксенов доповів, що загін завершив своє річне завдання. Проведено терасування на 20 гектарах терас для виноградарства, обваловано яри на полях колгоспів імені 40-річчя Жовтня та імені Куйбишева, лише у вересні виконано дві місячні норми по вивезенню органічних добрив на поля колгоспів. Григорій Аксенов, Леонід Привалов, Андрій Ковальов, Іван Шукін,

Олександр Павленко, Федір Косенко та інші щоденно виконують змінні норми на 110—120 процентів. Механізатори з загону «Сільгосптехніка» зобов'язались до кінця року виконати надпланових робіт на двадцять п'ять тисяч карбованців.

Підписати трудовий рапорт XXIV з'їзду КПРС — така ме-

ажні заплановано екіпажу.

В рахунок грудня працює комсомольсько-молодіжна бригада електрозварників імені 50-річчя ВЛКСМ заводу будівельних конструкцій виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія». Бригада вже неодноразово вела перед у змаганні. Сьогодні електрозварники щоденно виконують

гаріка створено комсомольсько-молодіжний колектив по відгодівлі великої рогатої худоби.

Сільські виробничники спрямовують зусилля на перевиконання соціалістичних зобов'язань, на дальше оволодіння хліборобською професією. Так, тракторист Володимир Ласіцин з колгоспу імені 40-річчя Жовтня на кінець вересня виробив на тракторі «МТЗ-5» 612 гектарів умовної оранки. Його товариш Іван Іонов оволодів трьома суміжними професіями.

Питання механізаторського всеобучу не сходять з порядку денного роботи комітетів комсомолу колгоспів. Молодь села постійно направляє на навчання, щоб, повернувшись у рідне село, сісти за кермо трактора чи комбайна. Досить сказати, що лише з колгоспу імені 40-річчя Жовтня цього року направлено на навчання в училище механізації 23 комсомольці.

Змагання за достойну зустріч XXIV з'їзду КПРС продовжується. З часом визначаться переможці, хоч вже зараз можна сказати, що в тій чи іншій мірі переможцем буде вся комсомольська організація району, кожен комсомолец окремо.

В. БУР'ЯНСЬКА,
перший секретар Світловодського МК ЛКСМУ.

НА ВАХТІ — ШІСТЬ ТИСЯЧ КОМСОМОЛЬЦІВ

та колективу гірничого цеху кар'єроуправління. Тут сміливо впроваджується у виробництво наукова організація праці, взято на облік кожну робочу хвилину, вишукуються резерви виробництва. Високими показниками в роботі відзначається екіпаж екскаватора № 3, де машиністом Олександр Курило, а помічником Михайло Удовиченко. Потужні самоскиди щоденно доставляють від екскаватора у прийомні бункери каменедробарок на 300 кубометрів гірничої маси більше,

виробничі завдання на 130—140 процентів.

Добрими справами відповідає на постанову ЦК ВЛКСМ по гідній зустрічі XXIV з'їзду партії молодь наших колгоспів. Комітети комсомолу скеровують на роботу у тваринництво кращу молодь села, створюють комсомольсько-молодіжні колективи механізаторів. У сім'ю молодіжних колективів механізаторів району нещодавно влилось дві молодіжні ланки з колгоспу імені Жданова. В колгоспі імені Га-

СВЯТО КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ЮНІ

На честь 52-ї річниці Ленінського комсомолу в Олександрівському районі відбувся конкурс на краще виконання комсомольської пісні. В ньому взяли участь колективи і окремі виконавці з Олександрівки та сіл району. Конкурс перетворився на справжнє свято творчої молоді.

Перед початком конкурсу до учасників, що виборювали першість, звернулася з вітанням другий секретар райкому комсомолу Галина Рахлій. Молоді аматори сцени тепло вітали гостей — комсомольців 20-х і 30-х років Д. А. Самарського, Я. А. Тищенко, О. Р. Гончара. Переможцями конкурсу стали методист районного Будинку культури Г. Савустяченко, яка-клад дитячої музичної школи І. Пустовіт та інструментальний ансамбль школи, вокальний ансамбль Олександрівської школи-інтернату «Юність», вокальний ансамбль Олександрівської СШ № 2 «Усмішка» та солістка Староостотського Будинку культури А. Островська.

К. РОЯ,
завідуюча шкільним відділом Олександрівського РК ЛКСМУ.

НАШЕ НАТХНЕННЯ І ПРАЦЯ- ПАРТІЙНОМУ З'ІЗДОВІ!

В ДЕНЬ і вночі осінніми степами шляхами Новомиргородщини мчать потужні автомобілі. Мчать вони з колгоспних ланів. Одні — з причепами, інші — без них. В їх кузовах, ащерт виповнених, виблискують на сонці налиті корені цукрих. Мащини бруківкою вбігають у селище, до навісті відкритих воріт, над якими вгорі: «Капітанівський цукровий завод». Водії на мить збавляють швидкість, потім, немов на парад, повільно в'їжджають на подвір'я, де насипані довгі кагати.

На Капітанівському цукровому заводі трудиться чималий колектив. Та наша розповідь лише про частину його, про комсомольсько-молодіжну

За — всі двадцять п'ять

зміну, яку очолює комуніст Микола Пилипович Однокоз. Після того, як в пресі було опубліковано повідомлення про скликання двадцять четвертого з'їзду КПРС, члени зміни якимось зібраним на раду. «А який дарунок зможемо ми підготувати?» — заговорили молоді виробничники.

— Я так думаю, — сказав Василь Розгон, — найкращим буде наша дружна і відмінна робота. То ж включаемось в соціалістичне змагання на честь цієї дати.

Василь Розгон — комсорг зміни, працює слюсарем контрольно-вимірвальних приладів і автоматики. За добрі знання своєї справи і сумлінне ставлення до роботи, за принциповість і товариськість поважають його юнаки і дівчата. Ось чому обрали його три місяці тому своїм ватажком. І не помилилися. Справи в групі пішли на краще.

Комсорга дружно підтримали. Тоді ж були вироблені і

прийняті соціалістичні зобов'язання на честь XXIV з'їзду КПРС. Ось деякі пункти з них: добитися зниження собівартості продукції на 0,5 проценти; виконати річний план виробництва цукру до 27 грудня і дати до кінця року понад річне завдання шість тисяч центнерів цукру; підвищити рентабельність на п'ять процентів; застосовувати нову техніку, поліпшуючи організацію праці, підвищити продуктивність праці на два проценти проти запланованої.

В складі комсомольсько-молодіжної зміни, крім комуніста Однокоза, двадцять п'ять чоловік. Десятьнадцять із них — члени Ленінської Спілки.

Беручи до діла хлопці і дівчата! Ось, скажімо, Михайло Бондаренко. На завод прийшов зразу ж після закінчення десятого класу. Звісно, не мав ніякої спеціальності. На допомогу юнаку прийшов досвідчений товариш, Володимир Оберемок, бригадир (до ре-

чі, не так давно його обрали секретарем комітету комсомолу цукрового комбінату). Зараз Бондаренко працює у зміні біля центрифуг. Його роботою задоволені. Змінну норму виконує на сто децентів, а то й більше процентів.

Добре трудиться Раїса Плалотина, слюсар-моторист за фактом. Вона — член комітету комсомолу комбінату. Тут же, в Капітанівці, закінчила професійно-технічне училище. Прийшла на завод.

— Наша Рая, — втручається в розмову секретар комітету комсомолу Володимир Оберемок, — і працює добре, і активна учасниця художньої самодіяльності.

Тетяна Кругляченко закінчила Смілянський технікум харчової промисловості. Хімік зміни. Добре знає роботу. За старання її хвалять на заводі.

А як не назвати членів комсомольсько-молодіжної зміни моториста Леоніда Янковського, робітника лабораторії Світлани Дакної. Та хіба всіх перелічити? Кожен докладає сил і зміння до виконання вжитих соціалістичних зобов'язань, високо дорожить честю комсомольсько-молодіжної

зміни, передової на підприємстві.

Задоволений своїми підлеглими і Микола Пилипович Однокоз, начальник зміни. Та й вони уважно прислухаються до його порад. Комуніст, досвідчений виробничник, що трудиться на заводі уже не один рік, він для молоді, як батько. В роботі порадить, а важко кому — допоможе. Та коли вже хтось і схибить, хай хоч найменший промах зробить, спуску не дає. Тож і ділять вони з ним свої радощі і труднощі. Бо бачать в ньому не лише досвідченого керівника, а й чуйного наставника.

Міцною, дружною сім'єю живе комсомольсько-молодіжна зміна. Хлопці і дівчата не обмежуються роботою на заводі. Після зміни, а то й у вихідні дні дружно виїжджають на поля радгоспу, допомагають збирати вирощений високий урожай цукрових буряків. Це теж в рахунок передз'їздовських зобов'язань.

В. САРЖЕВСЬКИЙ,
наш позаштатний кореспондент.
с. Капітанівка
Новомиргородського району.

КОВИНИ

„Шляхом батьків
син партії крокує“

Під таким девізом пройшов вечір у Кіровоградському міському профтехучилищі № 4, присвячений 52-й річниці Ленінського комсомолу. Його відкрили члени «Клубу комсомольської слави» коротким прологом з історії комсомолу.

В президії урочистого вечора П. В. Сидяк і М. І. Фанішаль — одні із перших комсомольців Кіровограда. Вони розповіли про героїчний шлях своїх ровесників, на долю яких випали нелегкі випробування. Почесні гості першими поздоровили нове поповнення комсомольської організації училища.

— Бережіть квиток, з честю виправдовуйте довір'я своїх товаришів, — з таким наказом звернулись ветерани до А. Демченка, А. Коваленка, В. Питули, В. Прохватонова, вручаючи їм комсомольські квитки.

В. КОРОТУН,
секретар комітету комсомолу
МПУ № 4.

Звітує „РОМАНТИК“

Комсомольський «вогник», присвячений 53-й річниці Великого Жовтня відбувся в Галинській СШ Кіровоградського району. На нешкільне свято прийшли почесні гості — батьки, вчителі, представники колгоспу імені Крупської.

Винуватцями цієї урочистої події стали востанок класники, піонери загону «Романтик», які звітували старшим товаришам про свої піонерські справи. А зроблено чимало. В альбомі-репортажі, який піонери вручили директору школи О. П. Діденку, про трудові піонерські будні красномовно свідчать фотографії та записки. Про все: про кількість зібраних металодому та макулатури, про озеленення рідного села, виготовлення демонстраційних приладів та стелів, будівництво шкільної кролеферми, допомогу колгоспникам у збиранні врожаю...

Сяють очі Валентина Бутковського, Василя Нестребенка, Анатолія Ліхотиди, Галини Кривченко та інших піонерів, які вступили до лав Ленінського комсомолу. Комсомольські квитки їм вручає завідувач відділом райкому комсомолу Л. Казініна.

На згадку про цю незабутню подію учням були вручені книги радянських письменників.
Д. ТАНСЬКИЙ,
Фото В. ТКАЧЕНКА.

ФРІДРІХ ЕНГЕЛЬС разом з Карлом Марксом є творцями наукової, революційної теорії пролетаріату — діалектичного і історичного матеріалізму, наукового комунізму та політичної економії.

Будучи послідовним пропагандистом діалектично-матеріалістичного світогляду, Ф. Енгельс пізніша боротьбу проти опортунізму, вульгаризації марксизму, а разом з цим — і проти релігії, як антинаукового, ідеалістичного світогляду. Саме тому в працях Ф. Енгельса значне місце займають питання релігії і атеїзму.

Вождем і вчителем пролетаріату Ф. Енгельс постійно викривав реакційну суть релігії, показував її ворожість пролетаріату і трудящим взагалі, з'ясовував її гальмуючу, шкідливу роль в розвитку суспільства. Ним вперше дано класичне визначення релігії, як форми суспільної свідомості, яка є «фантастичним відображенням в головах людей тих зовнішніх сил, які панують над ними», відображенням, в якому земні сили набувають форми неземних.

Аналізуючи роботу буржуазних атеїстів про походження релігії, Ф. Енгельс науково обґрунтував, що не обман, не неурою є причиною виникнення релігії в первісному суспільстві, а низький рівень розвитку продуктивних сил і, впливаюче звідси, безсилля людей перед грізними стихійними силами природи. Ці сили вважались для первісної людини чужими, таємничими, гнітючими, а тому вона їх уособлювала, одухотворяла, що в майбутньому привело до створення богів.

В умовах класового суспільства, писав

ДО 150-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
Ф. ЕНГЕЛЬСА

ОСНОВОПОЛОЖНИК НАУКОВОГО СВІТОГЛЯДУ

Ф. Енгельс, на людину діють не лише стихійні сили природи, але й соціальні сили, породжені людиною безсилля війни, голоду, знущання тощо. Ганебне безсилля перед експлуатарським ладом, безперспективність життя в умовах жорстокої експлуатації є основною причиною існування релігії в класовому суспільстві. Її підтвердження своїх досліджень Ф. Енгельс в працях «Бруно Бауер і раннє християнство», «Кинга одкровення», «До історії раннього християнства» яскраво і переконливо довів, що християнство спочатку виникло як релігія рабів і поневолених Римом народів. Саме раби після поразок повстань втрачали всяку надію на краще життя на землі, на поліпшення умов у цьому житті і

почали шукати виходу в потойбічному світі. Як основоположник наукового світогляду Ф. Енгельс послідовно викривав релігію і церкву, що відкрито протистояли науковому прогресу. Це вони ввели жорстокий розправні інквізиції над передовими вченими, це вони чинили зазеканий опір науковим відкриттям на протязі всього розвитку суспільства. Звідси виділялося вчення Ф. Енгельса про те, що з релігією треба вести боротьбу не тільки через поширення наукових знань, пропаганду матеріалістичних ідей, але, і найголовніше, через класову боротьбу, через ліквідацію класового суспільства. В такому разі, пише

Ф. Енгельс, коли повністю будуть усунуті політичні і соціальні причини, які підтримують релігію, вона припинить своє існування. Викриваючи реакційну соціальну роль релігії, Ф. Енгельс дав чимало порад щодо організації атеїстичної пропаганди. Зокрема, він виступав проти твердження blankістів, анархістів та інших, які рекомендували в боротьбі з релігією вдаватися до примусових заходів.

Вчення основоположників наукового комунізму К. Маркса і Ф. Енгельса і створення пролетарського атеїзму озброїли пролетаріат науковими знаннями, формами і методами боротьби з релігійним світоглядом на шляху будівництва комуністичного суспільства.

П. РЯБОЙ,
заступник голови секції обласної
комісії по науковому атеїзму то-
варства «Знання».
м. Кіровоград.

ПЕРШИЙ

ЕКЗАМЕН

НА БАТЬКІВЩИНІ

Після п'яти з половиною років навчання в Московській консерваторії імені П. І. Чайковського повернувшись на батьківщину сім бірманських юнаків, Нещодавно в Рангуні відбувся концерт-звіт перших в Бірмі виконавців класичної музики.

Екзамен пройшов успішно, хоча виступи молодих артистів були не зовсім звичайними.

Справа в тому, що бірманці мало знайоми з класичною музикою і особливо з камерною музикою. Перед молодими артистами постало питання, що ж грати. Не обмежитися ж легкою джазовою музикою, адже вона теж не користується популярністю в країні. Тоді вирішили грати легку... класичну.

Але тут виникла ще одна перешкода. Всі відібрані для концерту твори популярної класики були написані для струнних інструментів, а в розпорядженні молодих музикантів виявились гобой, фаягот, труба, флейта, фортепіано і два кларнети.

На вичурку прийшли одержані в Москві королі знання композиції і диригентської майстерності, струнну музику пе-

реклали на духову. Однак вирішальне слово було за мистецтвом виконавців.

«Музика була прекрасна, — констатувала другого дня газета «Уоркінг-міла дейлі». — Нані молоді артисти, повернувшись з Радянського Союзу, дали нам величезне задоволення. Вони не лише досконало оволоділи майстерністю виконання, але й отримали відмінну і всебічну музичну освіту».

Міністерство культури Бірми вирішило створити перший в історії країни симфонічний оркестр. Кістяк нового музичного колективу складуть сім випускників Московської консерваторії.

Місцева преса висловлює задоволення, що з допомогою молодих бірманських музикантів, які отримали освіту в СРСР, любители музики в Бірмі зможуть познайомитися з сайтовими класикою.

Зараз вихованці Московської консерваторії передають свої знання учням Рангунської музичної школи.

Н. НОВИКОВ,
кор. ТАРС.

Рух комуністичної молоді у Франції готується провести в грудні свій черговий з'їзд. Попередньо пройдуть департаментські конференції і національний з'їзд усіх чотирьох організацій, які входять в Рух, — Спілка комуністичної молоді, Спілка дівчат, Комуністична спілка студентів і Спілка сільської молоді. За раз в організаціях Руху розгорнувшись передз'їздовські дискусії, обговорюються проект резолюції. Десятки тисяч молодих комуністів обмінюються досвідом боротьби, яку вони ведуть на підприємствах, у кварталах, в містах, селах, в університетах і ліسهях.

Класова боротьба у Франції в останні роки виявила великі можливості і постійне прагнення молоді до масової участі в політичних діях. У числі застріляних бурхливих подій травня — червня 1968 року, коли всю трудову Францію охопив небачений в історії країни страйковий рух, були молоді робітники паризьких підприємств, студенти Сорбонни й інших вищих навчальних закладів. У ті дні у капіталі і властиві були вирвані серйозні уступки, які значно поліпшили становище трудящих.

Молоді французи готуються до з'їзду

Але капітал не змирився з тим, і французькі студенти, в тому числі молоді, відчують на собі його наступ на соціальні і політичні права. Прояв наступу відчутний і на зниженні рівня життя, і на погіршенні умов освіти, і в загрозі безробіття для молоді. Дати відсіч наступу капіталу — таке зараз завдання лівих сил країни.

Журнал французької комуністичної партії «Кайе дю комюнізм» у статті, присвяченій передз'їздовській дискусії в молодіжному русі, вказує на ті завдання, які стоять перед молоддю в її боротьбі проти капіталу.

Це, перш за все, відсіч ідеологічному наступу капіталу. Десять «нових» і «новіших» теорій, які по-своєму трактують події в явній французької дійсності, ретельно пропагуються зараз буржуазною пресою.

Своїми ідеологічними диверсіями буржуазна пропаганда намагається внести розкол в ряди молоді, протиставити молодих робітників — студентам, студентам — сільській молоді, а всю молоді в цілому — старшому покоління трудящих і перш за все

Французькій комуністичній партії. Однак, саме французька дійсність підтримує зусилля аполітичного капіталізму. Адже працююча молоді Франції — найбільш експлуатована категорія трудящих. Вона одержує найнижчу зарплату, бо підпомиєць до цього часу відмовляється визнати принцип рівної оплати за рівню працю. Молодь має дуже обмежені можливості професійного навчання. Через відсутність кваліфікації вона складає основну масу чорноробів, і перспективи її на одержання професії все гіршають і гіршають.

Не в кращому становищі і молоді, яка навчається. Серед французьких студентів майже немає літніх робітників і селян.

А той факт, що 45 процентів студентів змушені поєднувати працю з навчанням, говорить, що навіть середній верстви населення не в змозі забезпечити своїм дітям нормальні умови для навчання. Закінчення вищої школи вимагає також не обіймає для нинішніх студентів пічного кращого в житті. В умовах науково-технічної революції капітал перетворює їх у таких

же своїх найманих рабів, як і рабівників. Все це примушує молоді задуматися, пише «Кайе дю комюнізм», що «на стадії державно-монополістичного капіталізму протиріччя між інтересами широких мас населення й інтересами горстки багатих посилюються». Тому для комуністів, комсомольців «дуже важливо знати наслідки політики властей у відношенні до кожної верстви молоді, висувати розумні вимоги, організовувати боротьбу і брати участь в ній».

Французька комуністична партія вважає, що вся її робота з молоддю повинна вестись через Рух комуністичної молоді. Наслідуючи вказівки партії, Рух вивчає «Молодь і студенти» змушувачують капіталізм». Він організовував найрізноманітніші заходи на підтримку героїчної боротьби в'єтнамського народу. Добрих результатів досягнуто в рамках «ленінського призиву».

З метою посилення комуністичного впливу на молоді всі чотири організації, які входять в Рух, запропонували зміцнити його центральне керівництво — створити Національну раду і Національне бюро Руху. Французькі комсомольці вважають, що ця пропозиція відповідає сучасному завданню часу — досягненню єдності в боротьбі з соціалістичне перетворення Франції.

Арк. КОЗАКОВ,
ТАРС.

СЛОВО ПРО ПІСНЮ

НОТАТКИ ПІСЛЯ ФЕСТИВАЛЮ
КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПІСНІ

Фестиваль комсомольської пісні учнівської молоді, що проходив у приміщенні Кіровоградського Палацу піонерів, був схожий на свято, яке хвилювало не тільки його учасників, а й нас, членів журі.

Перше, що хотілось би відмітити: масовість. Чудовий хор виставила середня школа № 30. Це справді здібний колектив, якому під силу вельми складні і серйозні речі. За виконавську майстерність йому і було присуджене I місце.

Самодіяльні співаки школи № 11 завоювали I місце чудовою інсценізацією пісні А. Фельцмана «Огромное небо». Щоправда, принагідно хочу зауважити, що солісти ансамблю Ларисі Вовченко

треба звернути увагу на вокальну майстерність. Виконавцям ансамблевої пісні, учням школи № 6 — теж I місце.

Я назвав переможців середніх шкіл. Вони дійсно, заслуговують високої оцінки. Але мені хотілось би згадати і учасників фестивалю з восьмирічних шкіл.

Перше місце виборов вокальний ансамбль школи № 8, який з оптимістичною гордістю, я б сказав, з солістичним натхненням виконав пісню С. Тулкова «Что такое комсомол».

Примем враження справди і окремі виконавці. Зокрема хотілось би згадати гарний дуєт старшокласників М. Капашина та В. Карановського, які проспівали пісню

із кінофільму «Невольні месники». До речі, цей дуєт набрав найбільше балів.

Отже, на цьому своєрідному конкурсі програма вокалістів передбачалась жагровою веселкою. Це дуже добре. Адже самодіяльні співаки бажали себе виявити як в хорівому, так і в індивідуальному виконанні. Крім того, здебільшого репертуар їхній був підібраний вдало. Молодіжні комсомольські пісні чергувались із піснями про нашу Батьківщину, Комуністичну партію, радянський народ. Відрадно ще і те, що цей фестиваль виявив чимало здібних виконавців. I все ж...

Деякі невдачі юних артистів нагадують мені вибоїни, які незрозуміло як опинилися серед асфальтової траси. Перше, що кидається у вічі, недопрацьованість окремих померів. Деякі виконавці (не хочу називати їхні прізвища) не знали навіть... тексту пісень. Складається таке враження, що виступали вони експромтом...

Прямо-таки дивує, чому жоден колектив не виконав жодного твору а капелю.

Музичні інструменти. Часом вони нагадували неслухняних дітей в руках музикантів. Наприклад, гітаристи школи № 4 вишили на сцену з неадекватними гітарами. А ось баяніст і акордеоніст школи № 13 не змогли дати чистої настройки співакам.

Ще одне, нерідко соліст виступав із твором, виконувати який не дозволяє діана, зоп його голосу, а часом слаба вокальна підготовка.

I потім, костюми учасників вокальних ансамблів були підібрані досить невдало. Приміром на одній кінці широким модерним поясом, а її сукні підперезана... бязяним I т. д.

Гадаю, що на майбутнє треба всім художнім керівникам учнівської художньої самодіяльності всі ці вади врахувати, щоб якомога скоріше їх усунути. Адже фестиваль комсомольської пісні — це не тільки екзамени вокальної зрілості, це — свято, на яке треба прихотливо зібрання, урочистим і серйозним.

М. МАКОДА,

голова журі міського фестивалю комсомольської пісні учнівської молоді.

На фото: інсценізована композиція вокального ансамблю школи № 11 пісні А. Фельцмана «Баллада о знамені».

Фото В. ЛАСУНА.

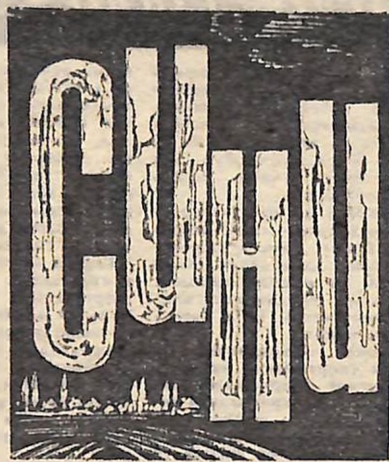
В інтересах добросусідства й миру

3 листопада Президія Верховної Ради СРСР ратифікувала протокол між СРСР і Фінляндською республікою про продовження строку чинності Договору про дружбу,

співробітництво і взаємну допомогу від 6 квітня 1918 року. Протокол було підписано в Москві 20 липня 1970 року.

(ТАРС).

Микола Стоян

ПОВІСТЬ

(Продовження. Початок в газетях за 29, 31 жовтня та 3 листопада).

Того ранку все здавалось їм легким і здійсненним, і про все те вони промовляли словами пісень, горласті і дужі хлопці.

А лихо не спало!

Їх наздоганяло горе, їх наздоганяла й догнала підвода... Як піднялися всі, скупалися в озерці і верталися до галлявини, на дорозі з'явився віз, а на ньому дружина голови сілсьради з Кам'яниці Явдоха. Степан Якович знав її дуже добре, бо дружив з чоловіком. Явдоха і зраділа і зразу ж заголосила, і з плачем повідомила, що німці взяли Зеленоград.

Тричі містечко переходило з рук в руки, згорів поштамт, кінотеатр, в боях був і товариш Смирнов, і під час третьої нашої контратаки його вбито.

Степан Якович заплакав, не соромлячись сліз, того поганого вечора у серпні місяці сорок першого року, коли радистів від першої перемоги враз змінила печука журба.

Вся біографія Степана Яковича могла б вміститися на пайкоротшому листочку паперу, а в ній через кожні рядок — Смирнов. Він був добрим учителем і батьком і для хлопців, і ось тепер його нема. Десять на крупівських заводах віддано кулю й для його.

— Я жити хочу, — сказав похмурий Воронок. — Але коли доведеться й мені загинути, хотів би як товариш Смирнов — в атаці, в бою...

— 6 —

А вони ж ще не знали, що значить бій, і що чекає їх у тому бою!

Життя не барилось, немов вирішило показати їм, що буває після атак, після бою.

Їх наздоганяла й зупинилась довжелезна колона машин, що везла до Дніпра, до переправ важко поранених. Колона зупинилась — тут був колодязь, шофери заливали розпалі радіатори, а санітари напували бійців.

Хлопці кинулись до відер на поміч санітарам і медсестрам і не відводили очей від поранених. Всюди зав'язувались скупі розмови, дехто з бійців брав участь у боях і біля Зеленограда, і біля Тарасівки. Туди, до тієї машини нагнулися всі.

— Чи вціліла Тарасівка?

— Спалено три вулиці.

— Як?

— На півдні за річкою.

— Бій був за селом, на річці. Наших багато полягло.

— То Тарасівка ще наша?

— Була наша, хлопці...

От і Тарасівка в руках ворога... Вже в неволі матері і сестри... Інші поранені мовчали, та говорили їхні рани, кров, що просочувалась крізь бинти, із голів, із рук, з грудей, з ніг. Якийсь боєць із забинтованою головою заптав хлопців:

— Ви на фронт, товариші? Очевидно подумав, що зустрівся із свіжою червоноармійською частиною.

— Ми трактори евакуємо за Дніпро, — за всіх відповів Микола.

Боєць із забинтованою головою зітхнув:

— А я думав туди... Туди треба...

З двох машин, що в центрі колони, чуюся суцільні стоїти, там, може, й вмирили, зійшли піднявся зовсім юний боєць без обох рук і страшно закричав:

— Добийте ж мене...

Вони бачили поранених і у себе в Тарасівці, але ті йшли, сміялись, жартували; таких бачили вперше... Колона від'їхала, зникла за поворотом, а в їхніх очах ще не зникли страшні видіння і стоїти, і плач. Степан Якович ступив до них:

— Хлопці, важко нам. Це не перша кров і не остання.

— Степане Яковичу! — аж з гнівом Володя. — Ви думаєте, що ми злякались? Степане Яковичу! Я вдова боявся курку зарізати, а тепер зустрівся мені фашист — я б задушив його, я б йому в горлянку вчепився зубами.

Сонце зверху своєї путь, спадали сутінки, виповзала із лісу ніч, і хлопці повели трактори далі.

Дужав вітер, зривав пил із доріг, жбурляв у обличчя, засліплював очі. Палали села, зліва і справа, і попереду теж.

Хід війни змінився не на краще, а на гірше, бо в якійсь невеличкій Колосівці після півночі їх зупинили й далі не пустили, наказавши маскуватись у ліску.

Степан Якович попросив провести його до командира. З темряви виринула огрядна постать:

— Я тут, що ви хотіли, товаришу?

— Ми йдемо за Дніпро, йдемо до Кременчука.

— Спізнались. Дороги на Кременчук нема...

— Що ж нам робити?

— Чекати.

— Що ж трапилось?

— Трапилось що? Погане трапилось, гіршого бути не може...

Він змовк, відійшов, залишивши збентеженого Флорю... Три дні й три ночі стояла колона біля Колосівки. Попереду і з боків гримів бій. Три доби чекання, три доби мук. Три доби немов прирвані біля машин (в кожну хвилину чекай сигналу в похід).

Степан Якович дивився на хлопців і радів за них. Стомлені змучені, закіптюжені, холодний вітер пробрався крізь блаженські піджаки до самого тіла.

З окопу, що підходив аж до дороги, вибрався до них старий командир, без військової виправки, може колишній агроном чи учитель недавно мобілізований, за сільською звичкою поклав обидві руки на причепі:

— Ідте скоріше за ліс. І маскуйтесь, маскуйтесь добре, от-от налетять коршуни. Полюбляють, прокляті, схід сонця.

Неширока дорога петляла вниз і вгору. Відкрилося поле. І зразу ж згадалися слова командира з Колосівки. Ненадаль дороги стояли спалені фашистські танки, самоходи з чорними хрестами на бобах, вся земля була у випах від бомб і снарядів.

Це тут, коли вони стояли у Колосівці, був бій, не тут трошили німці. Картина спалених потво, побій радуюла і тривожила.

— Погано, Степане Яковичу, ми зробили, — сказав Аврам Верба.

— Що погано, Авраме?

— Може, так трапилось, що вискочить звідкись стайкий самохід і полосне по нас вогнем. А ми ніякої зброї не маєм. Хоч би мисливські рушіїні взяли, щоб отакого гостя пригостити!

— Дріб його не зупинити!

— Його не зупинити, а фашиста доконає!

— Все його не перебабачиш, Авраме!

(Далі буде).

УЖЕ БІЛЬШЕ сорока років літературно-художній та громадсько-політичний журнал «Дніпро» — орган ЦК ЛКСМУ — займає одне з провідних місць серед молодіжних видань нашої республіки.

Чимало славних сторінок у «біографію» щомісячника вписали визначні майстри красного письма Павло Тичина, Максим Рильський, Володимир Сосюра, Андрій Малишко, Остап Вишня, Олександр Гончар, Олександр Корнійчук. На шпальтах «Дніпра» вперше побачили світ майже всі твори Олександра Довженка, багато творів Вадима Собка, Юрія Збанацького, Василя Козаченка, Павла Загребельного, широковідомий пригодницький роман Юрія Дольд-Михайлика «І один у полі воїн» тощо.

Турботу про літературну молодь редакція часопису вважає своїм кровним обов'язком. Десятки нових імен юних прозаїків і поетів, критиків і публіцистів щороку «відкриває» читачському загалу «Дніпро». Здається, недавно дебютували в щомісячнику Євген Гуцало, Григорій Тютюнник, Володимир Дрозд, Роман Андрійшик, а сьогодні це вже відомі поети. Ось, приміром, дев'ятий номер журналу за нинішній рік. Тут представлена ціла когорта наймолодшого покоління літераторів — тринадцять прозаїків і дванадцять поетів.

Редакційні плани «Дніпра» тісно переплітаються з творчими планами письменників і журналістів, котрі активно співпрацюють у виданні. Ми разом прагнемо робити комсомольський часопис по-справжньому цікавим, змістовним, а значить — і корисним для молоді.

Отже, яким буде «Дніпро» в наступному році? Що вже зараз видно на його

ОБРІІ «ДНІПРА»

го творчому обрії? Щомісячник опублікує новий роман Василя Земляка «Лебедина зграя», в якому автор з любов'ю і глибоким проникненням у душу своїх героїв оповідає про вікопомну боротьбу за владу Рад на Україні, про трудові звитяги наших людей, красу та велич їхніх почуттів. Гадаємо, зацікавить і твор Юрія Збанацького, присвячений партизанській героїці під час Великої Вітчизняної війни, роман Павла Загребельного «Смерть у Києві», повість Любомира Дмитерка «Секретна зброя».

Ми надаємо можливість читачам познайомитися також з новими прозовими творами Івана Сенченка, Вадима Собка, Анатолія Мороза, Дмитра Міщенка, Євмена Доломана, Романа Іванчука, Євгена Гуцала, Юрія Логвина та інших авторів.

Як завжди, друкуватимемо захоплюючі, гостросюжетні твори науково-фантастичного та пригодницького жанрів. В одному із перших номерів журналу вміститиме роман відомого письменника-фантаста Олександра Казанцева «Фанта».

НАСТУПНИЙ рік бажав бути врожайним у «Дніпрі» і на ниві поезії. На неї покладають свіжі борозни і загартовані в літературних турнірах автори, і новобранці поезії.

Любителі гумору й сатири знайдуть у кожній йнизі часопису нові твори цього жанру під рубрикою «Дніпровські усмішки».

Зацікавили читачів матеріали, що подаються в нашому новому розділі «Поки що гіпотеза». Редакція має намір в майбутньому розширити його. Наступного року з'явиться ціла низка цікавих статей з найрізноманітніших галузей науки й техніки відомі й роздуми з приводу найвизначніших явищ культурного

життя. Вони будуть вміщені під рубриками «Наука і культура», «У дружнім колі муз».

«Дніпро» й надалі вестиме розділи «Нам світять його заповіді», «Твій суцасник», «Дружною ми здружені», «Шляхами полум'яної юності», «Спогади, публікації, документи», в яких подаватимуться статті, нариси про життя молоді в нашій країні і за її кордонами, висвітлюватимуться славні сторінки історії Комуністичної партії, Ленінського комсомолу, Радянської держави.

У розділах «Література і життя», друкуватимуться статті досвідчених критиків і науковців, матеріали про творчість молодих. Ці розділи разом із рубрикою «На вчительський вогник» стануть в особливий пригості одній з категорій нашого читача — вчителям та піонервожатим десятків тисяч шкіл республіки. Маємо сподівання, що згадана рубрика буде не тільки місцем друкування матеріалів для педагогів, а й стане правдивою трибуною вчителя для обговорення проблем навчання й виховання учнів, організації шкільних гуртків, літературно-меморіальних та історичних музеїв, кімнат бойової слави тощо.

Журнал широко ілюструватиметься, систематично вміщуватиметься кольорова вкладка.

Одне слово, у 1971 році ви знайдете в комсомольському щомісячнику чимало нового, корисного й повчального.

Нагадуємо читачам, що в роздріб надходить зовсім незначна частина тиражу «Дніпра», а тому — не гайтеся з передплатою нашого журналу!

Б. РОГОЗА,

відповідальний секретар журналу «Дніпро».

ГОНКА БУЛА ТРУДНОЮ

Два дні в парку «Перемога» тривали поєдинки обласного всьохросу, в якому взяли участь збірні команди обласних рад спортивних товариств.

В перший день змагань — напруга на 16-кілометровій дистанції. Лідерство одразу захопив кандидат в майстри спорту авангардівець Владислав Гулак. Він і першим фінішував з результатом 49 хвилин 47 секунд, другим був представник «Буревісника» майстер спорту Олександр Кошакін (50 хвилин 52 секунди).

А потім гонка на 25-кілометровій дистанції. Стартувало 20 гонщиків. До передостаннього кола попереду був кандидат в майстри спорту Сергій Гавриленко. Та ось з ним рівняються Владислав і Володимир Мізін. Вони першими закінчують гонку з результатом 1 година 27 хвилин, 47 секунд.

В. ЗВЕРЖОВСЬКИЙ,
суддя республіканської категорії.

Хроніка
змагань

ПІД ЗАВІСУ СЕЗОНУ

Більше 500 кросменів взяли участь у Всесоюзному профспілково-комсомольському кросі, що закінчився в місті Цюрупинську Херсонської області. Перед початком стартів пройшов великий дощ. Але це була не завада для спортсменів. І вони з повною напругою і бажанням будь-що досягти успіху, вийшли на трасу.

* * *

А в Кіровограді закінчили поєдинки кросмени «Трудових резервів». В змаганнях на першості обласної ради цього товариства взяли участь 125 спортсменів. На 600-метровій дистанції перемогу здобула Тетяна Хмельниченко, учениця Бобринського СПТУ № 2. На кілометровій трасі з результатом 2 хвилини 57 секунд фінішує досвідчений Анатолій Берест з Інгульського СПТУ № 4.

В. НЕЧИПОРЕНКО,
інструктор по фізкультурі і спорту облпрофради.

ЗА ТРАДИЦІЄЮ

Комсомольська легкоатлетична естафета в Бобринці провадиться щороку, вона стала вже традиційною. Ось і тепер юнаки та дівчата вийшли на вулиці, потім на стадіон з факелами в руках. Запалений факел треба пронести на восьми етапах. В змагання включилися студенти, школярі міста. Серед спортсменів старшої групи переможцями стали спортсмени сільськогосподарського технікуму, а вихованці СШ № 1 були найсильнішими серед школярів.

В. ЗАГОРОДНЮК.

КУБОК В АВАНГАРДІВЦІВ

В шаховому клубі ДСТ «Спартак» закінчилися командні змагання на кубок обласної ради профспілок з шахів, присвячені 53-й річниці Жовтня. В змаганнях взяли участь збірні команди ДСТ профспілок області, а також команди «Динамо» та Кіровоградського Палацу піонірів. Перше місце і кубок завоювали авангардівці, які набрали 19,5 очка з 28 можливих. На другому місці команда «Буревісника», на третьому — «Спартак».

Прикро, що вже другий рік в командній першості на кубок обласної ради профспілок не беруть участі збірні команди ДСТ «Колос».

М. ІВАНЧЕНКО,
головний суддя змагань.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

Субота, 7 листопада. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Вітальний парад і демонстрація трудящих, присвячені 53-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Трансляція з Красної площі і Хре-

спорт спорт спорт

ПРОБА СИЛ почалася з перших стартів V обласної спартакіади. І одразу — невтішні результати виступів сотень спортсменів. Перш за все, низьку майстерність демонстрували легкоатлети, потім — велосипедисти. І найбільш разючим та неприємним був той факт, що в змаганнях брала участь досить обмежена кількість спортсменів.

Наприклад, у Кіровограді до фізкультурно-масової роботи не було залучено сотні виробничників з «Червоної зірки», заводу радіовиробів, тресту громадського харчування. Коли змагалися волейболісти, то в спартакіадських колективах на волейбольні майданчики вийшла лише третина спортсменів. Те ж саме і на легкоатлетичних змаганнях.

А ось у Гайворонському «Локомотиві» ще рідшими були шеренги спортсменів, які вийшли на старті V обласної спартакіади. На паровозо-ремонтному заводі не спромоглися виставити команду волейболістів, легкоатлетів, шахістів в тієї кількості, що передбачалась. І на змаганнях було менше двохсот юнаків та дівчат. Половина робітничої молоді вагонного депо теж залишилася поза змаганнями. Низька масовість, а ще мізерніша майстерність. Лічені спортсмени виконали розрядні нормативи з кульової стрільби, легкої атлетики.

Варто зазначити, що фізкультурним активістам обох Кіровоградських вузів. Наприклад, спортсменів педінституту не взяли участь в змаганнях, коли майстерністю мірялись легкоатлети, тенісисти, шахісти, стрільці, з інституту сільськогосподарського машинобудування не виставлено команду баскетболістів, тенісстів, велосипедистів.

Ось що свідчать цифри про масовість з останнього вузу. Тут передбачалось, що всі 1400 фізкультурників Інституту будуть залучені до змагань з 11 видів спорту. Стартувало 1200, і окремі з них у кількох видах спартакіадної програми. А першорозрядні нормативи виконало тільки 11 юнаків та дівчат. І то це заслуга орієнтувальників. А про легку атлетику, кульову стрільбу, велоспорт, виходить, в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування забули.

ІДІВІВАЛИСЬ підсумки змагань, що входили до заліку V обласної спартакіади. Нарікали на спортсменів, їх тренерів. Окремі з них виправдовувалися.

— Не завжди є де тренуватися. Не плілий рік налагоджена спортивно-масова робота, спортивні бази не на тому рівні, якого вимагає тренувальний процес.

Отже, розмова про спортивні споруди. Як виявилось, в області досить мало приділяють уваги будівництву тір, легкоатлетичних комплексів. Це стосується, в першу чергу, вільшанських, голованівських, устипівських фізкультурних організацій. А ось у Кіровограді серед діючих більше 40 спортивних залів. В обласних газетах вже було піддамо критичні фізкультурних активістів Кіровограда, які не спромоглися організувати в них як слід учбово-тренувальний процес.

І ось після виступу газет «Кіровоградської правди» та «Молодого комунар» в обкомі комсомолу відбулась серйозна розмова з керівниками спортивних товариств, комсомольськими активістами. Знову відзначалось, що спортивні майданчики біля швейної фабрики рідко використовуються для проведення спортивних змагань і учбово-тренувальної роботи, а в спортивному залі заводу гідроагрегатів на заняття секцій з'являється незначна кількість юніорів. У незадовільному стані спортивний зал спортклубу «Зірка», який до цього часу не відремонтований.

Питання про раціональне використання спортивних баз Кіровограда вже не раз стояло на порядку денному засідання комітету фізичної культури і спорту при обкомі комсомолу. І ось знову прикрі промахи. Як повідомили

ЩОБ НЕ БУЛО
ЗНОВУ „ТАЄМНИЦЬ“

КОМЕНТАР ПІСЛЯ
КОМСОМОЛЬСЬКОГО РЕЙДУ

ось повідомлення з місця:

— І листопада закритий спортивний зал медунашів, обидва зали ШВЛП.

Те ж саме в технікумах сільськогосподарського машинобудування, радянської торгівлі, будівельному.

Чому у вихідні дні не працюють спортивні секції? Викладач фізкультури будівельного технікуму Б. Лавринов на це питання відповів коротко:

— А коли ж у мене буде вихідний день? І не в той час, коли він підкреслює, що в колективі фізкультурі є десятки громадських інструкторів, тренерів, коли існує графік змагань між групами, курсами. Звісно, таких змагань не проведеш в будній день, коли студенти зайняті справами в учбових аудиторіях.

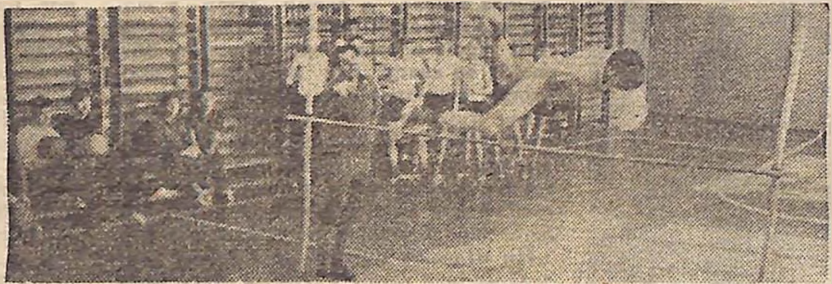
ПІД ЧАС переїздки з'ясувалось, що не мають де тренуватися вступувальники. Вони попросилися у спортивний зал 21-ї школи. Але там сказали, ніби спортивний зал не прийняла комісія, хоч уже кілька місяців тут йдуть уроки фізкультури. Не гостинні по відношенню до своїх шефів і фізкультурні активісти 32-ї кіровоградської школи. Юнаки та дівчата обласної друкарні, наприклад, могли б тут у неділю чи суботу провести змагання волейболістів. Але їх туди не пускають, хоч зал пустує.

З метою здійснення контролю за ефективним використанням спортивних споруд в ході V літньої спартакіади Української РСР та підготовки їх до зимового спортивного сезону ЦК ЛКСМУ і Комітет по фізичній культурі та спорту при Раді Міністрів УРСР німі проводять в республіці спеціальний рейд-перевірку. Отже, комсомольські та фізкультурні активісти мають тепер важити рішучих заходів, щоб всюди у спортивних залах, на майданках, інших спортивних спорудах завжди йшли учбово-тренувальні заняття, спортивні змагання. Особливо раціонально і сповна слід організувати експлуатацію спортивних споруд у вихідні дні.

Комсомольський рейд-перевірка експлуатації спортивних споруд триває до 25 листопада.

Завжди гамірно у спортивному залі Кіровоградської СШ № 13, де відбуваються не лише уроки фізкультури, а проводяться заняття спортивних секцій (волейбол, баскетбол, спортивна гімнастика, легка атлетика). На фото: тренуються легкоатлети.

Фото Ю. Лівашникова.

„Друг читача“

Шановні книголюби, працівники бібліотек, клубів, книжкової торгівлі, громадські розповсюджувачі літератури і періодичних видань!

Триває передплата газети Комітету по пресі при Раді Міністрів Української РСР «Друг читача». Газета — вірний компас у великому морі книг, бо вона систематично і широко пропагує літературу з усіх галузей знань, висвітлює роботу поліграфістів, працівників книжкової торгівлі, популяризує передовий досвід громадських розповсюджувачів преси.

Шановні товариші! Радимо своєчасно передплатити газету «Друг читача».

Передплату приймають агентства зв'язку, листоноші, пункти передплати і громадські розповсюджувачі преси на підприємствах, у колгоспах, установах та у навчальних закладах.

Передплатна ціна на рік — 1 крб. 58 коп.

ШАНОВНІ ТОВАРИШІ!

ПОЗДОРОВЛЯЄМО ВАС З СВЯТОМ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ.

ЗАПРОШУЄМО ДО МАГАЗИНІВ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ.

ДО СТОЛУ СВЯТКОВОГО
ВДОСТАЛЬ СМАЧНОГО,
А РІДНИМ І ДРУЗЬЯМ —
ДАРУНОК, ОБНОВА,
УКООПТОРГРЕКЛАМА.

КАПІТАНІВСЬКЕ МІСЬКЕ

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ

№ 10

оголошує прийом учнів на 1970—71 навчальний рік

Училище готує кваліфікованих робітників для цукрової промисловості з таких спеціальностей: апаратник варильної цукру — слюсар; центрифугіст — слюсар; сатуратник — штурман-малар; оператор фільтрів — штурман-малар; оператор — муляр; бригадир вашино-випалювальної печі — муляр, складач дифузійних потіків — газоелектроапаратурник; оператор дифузії — газоелектроапаратурник; електромонтер; слюсар контрольно-вимірювальних приладів і автоматик; складач дифузійних потіків — токар по металу; оператор дифузії — токар по металу; центрифугіст — слюсар.

Учні, які закінчили училище, направляються на роботу на цукрові заводи.

В училище приймаються юнаки й дівчата віком не молодше 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів без вступних екзаменів, шляхом конкурсного відбору по оцінках, вказаних в документі про освіту, в групу газоелектроапаратурників приймаються тільки юнаки віком з 16 років, в групу електромонтерів — юнаки й дівчата віком з 16 років, в групу контрольно-вимірювальних приладів і автоматик — з освітою 10 класів.

Учні забезпечуються триразовим харчуванням, одягом, навчальною бібліотекою, вступним, комплексом постійної бібліотеки і одержують на руки одну третю заробітку в період практики.

Гуртожитком в першу чергу забезпечуються спроти і діти інвалідів Вітчизняної війни і праці.

Строк навчання — 2 роки.

Для групи з спеціальності — слюсар контрольно-вимірювальних приладів і автоматик — 1 рік.

При вступі до училища необхідно подати заяву на ім'я директора з зазначенням обраної спеціальності, свідоцтво чи атестат про освіту, паспорт чи свідоцтво про народження (якщо не сповнилося 16 років), характеристику зі школи чи місця роботи, довідку з місця проживання а зазначенням складу сім'ї, автобіографію і 6 фотокартки розміром 3x4 см, довідку про стан здоров'я форми № 250.

Всі вступники проходять співбесіду з членами приймальної комісії, приїзд на яку буде вказано у виклику чи особисто при подачі документів.

Адреса училища: селище Капітанівка Новомиргородського району Кіровоградської області, МПТУ № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36,
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 01418.

Індекс 61197.

Зам. № 5481.

Тираж 49 200.